

Tai kas parodyta galima keisti. Ir simbolius ir eigą, svarbu, kad šito piešinio esmė – 5 atgailos dalys. Per kiekvieną gavėnią mano piešinys keičiasi, tačiau išlieka pagrindinės atgailos dalys. Juk kasmet neįdomu piešti tą patį. Svarbu, kad pasirinktas simbolis atitiktų prasmę ir derėtų bendrame kontekste.

1. **Miškas – Nuodėmės prisiminti.** Tai atmintis, supratimas kas yra nuodėmė. Pagal amžių ir situaciją galima aptarti kas yra nuodėmė, kaip ji veikia aplinkinius ir patį žmogų bei santykius su Dievu. Jei ruošiamasi išpažinčiai, galima aptarti sąžinės patikrą.
2. **Dykuma – Dėl jų gailėtis.** Savijauta kai suvoki, kas yra negerai. Čia tinka aptarti, koks gailėstis geras, tobulas, o koks netinkamas.
3. **Sankryža – Pasiryžti daugiau nebenusidėti.** Tai pasiryžimas nedaryti jokios nuodėmės, kai padaręs nuodėmę patenki į **klaidos kaimą**. Gali būti ne klaidos, o nuodėmės ar dar koks nors. Esmė – tai ne tai, kas turėtų būti.
4. **Ežeras. Atlikti išpažintį.** Vanduo visada asocijuojasi su švara, o nuodėmę reikia nuplauti. Jei vaikas ruošiasi išpažinčiai – tai gali būti išpažinties ežeras, jei jaunesnis, atsiprašymo ežeras. Tinka kalbėti koks atsiprašymas geras, koks ne, kokia išpažintis šventvagiška, kokia tinkama. Vyresnės klasės priedavo prie ežero **netikro atsiprašymo pelkę**, tai yra vietą, kur patenki, jei atsiprašai netinkamai ar atlieki šventvagišką išpažintį. Juk lieki murzinesnis nei buvai.
5. **Atsilyginimo kalnai – Atsilyginti ir taisytis.** Vieta, kuria eiti sunku, tačiau be šito neišsiversi. Turi stengtis atsilyginti visiems, kuriuos esi nuskriaudęs ar kaip kitaip nusikaltęs.

Kiekvieną savaitę vaikai piešia savo pėdutes ten kur esame. Tai yra pirmiausiai miške, ir kiekvieną kartą, kai supranta padarę nuodėmę, nupiešia miške šiukšlę arba negražų krūmą. Galima palyginti su mūsų miškų tvarka (vienu šūviu 2 zuikiai).

Kitą savaitę piešia pėdeles dykumoje ir bando „teisingai“ gailėtis. Ne todėl, kad gaus barti, bet kad įskaudino Dievą. Kai pavyksta – pripiešia žolę ar krūmą, ir savaitės pabaigoje dykuma tarsi atgyja.

Trečią savaitę kalbam apie pasiryžimo svarbą ir galimybę papulti į klaidos kaimą. Kaip pasirinkti, kas gali padėti pasirinkti. Čia galima priminti apie laisvą valią. Pėdutes piešiam prie sankryžos. Kiekvieną kartą kai pavyksta pasirinkti teisingai, nupiešiam šypseną prie kelio, vedančio link ežero.

Ketvirta stotelė – Atsiprašymo ežeras, kai apmąsto, kieno turim atsiprašyti, kaip reikia atsiprašyti, koks atsiprašymas yra geras. Jei aš teisingai atsiprašau, pažymiu laivelį ežere. Jei suprantu, kad nepavyko, į pelkę įstatau meldą.

Prieš atostogas dar mąstome kaip už kokią žalą reikia atsilyginti. Kodėl iš viso nepakanka atsiprašyti, bet dar reikia ir atsilyginti bei taisytis. Kalną, kai pavyksta atsilyginti kažkam, papuošiame gėle ar medeliu.

Pradinėse klasėse šitą piešinį darom dažnai ir su etikos vaikais, o mokytojos kas ryt primena, kad darbelyje pažymėtų kas reikalinga, aptaria sėkmes ir nesėkmes. Kartais darbeliai kabo klasėje, kartais vaikai nešasi namo.

Vyresnėse klasėse dar primenu, kad gavėnia yra labai tinkamas metas išpažinčiai.

Tai tik įrankis, kurį galima panaudoti kūrybingai. Keiskite, tobulinkite, vaikams patinka tokie darbeliai.

E. Čaplinskienė